

1-נימוח) הַלְלֵד וְנַעֲשֶׂה דָם עַד שְׁלֵא יֵצֵא מִן הָאֵשׁ, וְנִתְעַרַב בָּדָם
 הַלִּידָה וְנִתְבַטַּל בְּרוּב, וְלֹא הִסְפִּיק לְטַמֵּא אֶת הַבַּיִת. הָרִי, מְבוּאָר
 בְּשִׁיטַת חֲכָמִים, שְׂכִינָן שְׂרוּב שְׁלִיּוֹת שְׁבַע עוֹלָם יֵשׁ בָּהֶם וְלָד, הוֹלְכִים
 אַחֵר הָרוּב וְאוֹמְרִים שְׂבוּדָאֵי הִיָּה וְלָד בְּשֵׁלֵא זֶה, וּמִטְמָאִים מִחֲמַתָּה
 מִדִּין וְדָאֵי, שְׁשׁוּרְפִים עֲלֵיהָ אֶת הַתְּרוּמָה שֶׁנִּמְצְאָה בְּבַיִת.
 מִמְּשִׁיכָה הַגְּמָרָא לְבֹאֵר: הַתִּיבָה מֵהִי, (דְּתַנָּן) [דְּתַנָּן], הַמְּפַלֵּת יָד
 הַתִּיבָה בְּצוּרָתָהּ, שֶׁאֲצַבְעוֹתֶיהָ חֲתוּכוֹת, וְהָלֵל הַתִּיבָה, אֲמַר, שֶׁל וְלָד
 זֶה שֶׁמִּמֶּנּוּ יֵצֵא הַחֲתִיכָה, מִמָּאָה בְּטוֹמֵאת לִידָה. וְכִיּוֹן שְׂאִין יוֹדְעִים
 אִם הִיָּה זֶה זָכַר אוֹ נִקְבָה מְשִׁילִים עֲלֵיהָ חוֹמְרוֹת שֶׁל שְׁנֵיהֶם, שֶׁטְמֵאָה
 שְׁבוּעִים כִּיּוֹלֶדֶת נִקְבָה, וְיָמֵי טְהָרָתָהּ, שֶׁלִּשְׁמֵי וְשֵׁלֶשָׁה כִּיּוֹלֶדֶת זָכַר.
 וְאִין חוֹשְׁשִׁין שְׁמָא מְנוּף אֲטוּם בָּאת - וְאִין חוֹשְׁשִׁים שְׂמָא אֵיבַר זֶה
 שֶׁנִּפְלָה, בֵּא מְנוּף אֲטוּם, וְלָד שֶׁחָסַר מִמֶּנּוּ חֶלֶק שְׂאִין חָחִי יוֹכֵל לְהַתְקִיִּים
 בְּלַעֲדֵיהּ, וְהִיּוֹלֶדֶת גּוֹף אֲטוּם אֵינָה בְּכֻלָּל יוֹלֶדֶת, שְׂאֵינָה טְמֵאָה
 בְּטוֹמֵאת לִידָה וְאִין לָהּ יָמֵי טְהָרָה, שְׂאֵם הִיּוֹ חוֹשְׁשִׁים כֵּן לֹא הִיּוֹ
 נוֹתֵנִים לָהּ יָמֵי טְהָרָה כְּלָל, וְהוּא מְשׁוּם שְׁהוֹלְכִים אַחֵר רֹב נְשִׁים
 שִׁיּוֹלֶדוֹת וְלָד רָאוּ, לַעֲשׂוֹת הַסֶּפֶק כּוּדָאֵי, לּוֹמַר שֶׁאֵשׁה זֶה וְדָאֵי וְלָד
 רָאוּ יוֹדְעָה, וְעַל כֵּן יֵשׁ לָהּ יָמֵי טְהָרָה.
 הַגְּמָרָא מְקַשָּׁה לְרַבֵּי יוֹחָנָן מִמְּקָרִים אַחֲרִים שְׁהוֹלְכִים בָּהֶם אַחֵר הָרוּב.
 שׁוֹאֵלֶת הַגְּמָרָא: וְתוֹ לִיבָא - וְכִי אֵין עוֹד סְפִיקוֹת שְׁבָהֶם הוֹלְכִים אַחֵר
 הָרוּב לַעֲשׂוֹתוֹ כּוּדָאֵי. וְהָאֵיכָא תַּשְׁעַ תְּנִיּוֹת, דְּתַנָּן, תַּשְׁעַ תְּנִיּוֹת
 בְּפִינֵיהּ, כּוֹלָן מוֹכְרוֹת בְּשַׂר שְׁחוּמָה וְאַחַת מוֹכְרוֹת בְּשַׂר נְבִלָה,
 וְלָקַח - וְקִנְיָה בְּשַׂר מֵאַחַת מֵהֶן וְאֵינָה יוֹדֵעַ מֵאַיִה מֵהֶן לָקַח, מִן
 הַמוֹכְרוֹת שְׁחוּמָה אוֹ מִן הַמוֹכְרוֹת נְבִילָה, סְפִיקוֹ אֲסוּר - אֲסוּר הַבְּשַׂר
 בְּאֵבִילָה מִסְּפֵק, וְאִין הוֹלְכִים בּוֹהָ אַחֵר רֹב הַחֲנוּיִת הַכְּשֵׁרוֹת לּוֹמַר
 שֶׁנִּקְנָה בְּאַחַת מֵהֶן, כִּיּוֹן שֶׁלָּקַח מִמֶּקוֹם קְבִיעוֹת הַחֲנוּיִת, וְהַסֶּפֶק הוּא
 עַל הַחֲנוּיִת הַנִּמְצְאוֹת בְּמִקוּמָן, הָאֵם הַחֲנוּת שֶׁקָּנָה בָּהּ הִיא כְּשֵׁרָה אוֹ
 לֹא, וְלֹא עַל מַה שִׁיצָא מֵהֶן, וּבִסְפֵק הַגּוֹלָד בְּמִקוּם הַקְּבִיעוֹת, הַלֵּכָה
 לְמִשְׁה מְסִינֵי, שְׂכַל קְבוּעָה כְּמִצְוָה עַל מִצְוָה, שְׁדָנִים אוֹתוֹ כִּסְפֵק
 הַשְּׂקוּל וְאִין הוֹלְכִים אַחֵר הָרוּב, וּמִסְּפֵק חֲמִימִים לְאֲסוּר אֶת הַבְּשַׂר.
 וּבְנִמְצָא - וְאֵם לֹא לָקַח אֶת הַבְּשַׂר מִן הַחֲנוּת אִלָּא מִצְוָה בְּקִרְקַע לִיד
 הַחֲנוּיִת, הִלְךְ אַחֵר הָרוּב וְתֹאמַר שְׂכַל שֶׁפִּרְשׁ, מִן הָרוּב פִּרְשׁ, וּמִן
 הָרוּב הַכְּשֵׁרוֹת הִגִּיעַ הַבְּשַׂר וּמוֹתֵר. וְאֵם כֵּן מִצְוָה גַּם בּוֹהָ שְׁהוֹלְכִים
 אַחֵר הָרוּב לַעֲשׂוֹת הַסֶּפֶק כּוּדָאֵי, וּמְדוּעַ הַזְּכִיר רַבֵּי יוֹחָנָן דִּין זֶה.
 מִתְּרַצַּת הַגְּמָרָא: יֹאמַר רַבֵּי יוֹחָנָן, טוֹמֵאָה קְאָמְרִין - לִגְבֵי מְקָרִים
 הַנוֹגְעִים לְטוֹמֵאָה אֲמֵרְתִי שֶׁבְּשֵׁלֶשֶׁת מְקוּמוֹת אֵלוֹ הוֹלְכִים אַחֵר הָרוּב,
 וּמִכָּךְ מִשְׁמַע שֶׁבְּשֵׂאֵר מְקוּמוֹת אִין הוֹלְכִים אַחֵר הָרוּב, אֲבָל לִגְבֵי
 מְקָרִים הַנוֹגְעִים לְאֵיפּוֹר, לֹא קְאָמְרִין, וְהַדִּין שֶׁל תַּשְׁעַ חֲנוּיִת הוּא
 בְּעִינֵי אִיסוּר.
 מְקַשָּׁה הַגְּמָרָא: וְהָאֵיכָא - וְהָרִי יֵשׁ מְקָרָה נוֹסֵף בְּדִינֵי טוֹמֵאָה
 שְׁהוֹלְכִים בּוֹ אַחֵר הָרוּב, וְהוּא, כְּשֶׁהִיּוֹ מוֹנְחִים בְּמִקוּם אַחַד תַּשְׁעַ
 צְפָרְדַּעִין, שְׂאֵינֶם מִטְמָאִים בְּטוֹמֵאת שְׂרָצִים, וְשִׂרְיָן אַחַד פִּינֵיהֶם כּוֹנֵן
 צַב מַת, וְנִנְעַ אֲדָם בְּאֵחָד מֵהֶן, וְאֵינָה יוֹדֵעַ מֵאַיִה מֵהֶן נִנְעַ, אִם אֵירַע
 הַדָּבָר בְּרִשׁוֹת הַיְחִיד, סְפִיקוֹ טְמֵא, שְׂאִין הוֹלְכִים בּוֹהָ אַחֵר רֹב
 הַצְּפָרְדַּעִים שְׂאֵינֶם מִטְמָאִים, כִּיּוֹן שֶׁהַסֶּפֶק בְּמִקוּם הַקְּבִיעוֹת, שֶׁהִשְׁרִץ
 קְבוּעַ בִּינֵיהֶם, וְהָרִי זֶה כִּסְפֵק הַשְּׂקוּל, וְסִפֵּק טוֹמֵאָה שֶׁאֵירַע בְּרִשׁוֹת
 הַיְחִיד, טְמֵא. וְאֵם אֵירַע הַדָּבָר בְּרִשׁוֹת הַרְבִּיבִים, סְפִיקוֹ מְהוּר, שֶׁסֶפֶק
 טוֹמֵאָה בְּרִשׁוֹת הַרְבִּיבִים, טְהוּר. וּבְנִמְצָא - וְאֵם נִמְצָא אַחַד מֵהֶם
 בְּקִרְקַע לְאַחַר שְׁפִירָשׁ, וְאִין יוֹדֵעַ מִי מֵהֶם, וְשֶׁם נִנְעַ בּוֹ, הִלְךְ אַחֵר
 הָרוּב, שְׂכִיּוֹן שֶׁפִּרְשׁ מִמֶּקוֹם הַקְּבִיעוֹת, כֹּל שֶׁפִּירְשׁ מִן הָרוּב פִּירְשׁ,
 וְצִפְרַדַּע הוּא, וְטְהוּר הַנוֹגַע אִף אִם אֵירַע הַדָּבָר בְּרִשׁוֹת יְחִיד.
 מִתְּרַצַּת הַגְּמָרָא: לִגְבֵי טוֹמֵאָה דְּאֵשְׁתָּהּ, כְּטוֹמֵאת מְקוֹר וְשִׁלְיָא,
 קְאָמְרִין, לִגְבֵי טוֹמֵאָה פְּעֻלָּמָה לֹא קְאָמְרִין, וְהַדִּין שֶׁל צְפָרְדַּעִים
 הוּא בְּדִינֵי טוֹמֵאת שְׂרָצִים.
 מְקַשָּׁה הַגְּמָרָא: וְהָאֵיכָא - וְהָרִי יֵשׁ מְקָרָה בְּטוֹמֵאת אֵשׁה שְׁהוֹלְכִים
 בּוֹ אַחֵר הָרוּב, וְהוּא הָא דְּאָמַר רַבֵּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לׁוֹי, עֲבָרָה אֵשׁה בְּנִתְרָה

1 וְפִלְגֵינָא שִׁיטתו דְּרַב קַמְיָנָא, עַל אֲבִי, שְׁהָרִי לְלִשׁוֹן זֶה אִין טוֹמֵאת
 2 סִפֵּק בְּפִרוּדוֹר, שְׂכִיּוֹן שְׁטַעְמוֹ הוּא מְשׁוּם שְׁהוֹלְכִים אַחֵר הַחֻזְקָה
 3 לַעֲלוֹם דֵּינּוּ וְדָאֵי, שְׂאֵם נִמְצָא מִן הַלּוֹל וּלְפָנִים, וְדָאֵי טְמֵא, וְאֵם נִמְצָא
 4 מִן הַלּוֹל וְלַחוּץ, וְדָאֵי טְהוּר, בִּין אֵם נִמְצָא בְּקִרְקַע הַפְּרוּדוֹר וּבִין אֵם
 5 נִמְצָא בְּגוּף, וְרַב קַטִּינָא הָרִי אֲמַר שְׁדָם הַנִּמְצָא בְּפִרוּדוֹר טְמֵא מִסְּפֵק,
 6 הַגְּמָרָא מִמְּשִׁיכָה וּמְבֹאֵרֶת הַשִּׁיטוֹת שֶׁל רַב חֵיָא וְשֶׁל רַב קַטִּינָא לְפִי
 7 שֶׁאֵר הַדְּעוֹת הַמוֹבָאוֹת בְּגִמְרָא לַעֲלוֹ (יז:), לְרַב הוֹנָא, שְׂאֵמֵר, נִמְצָא
 8 הַדָּם מִן הַלּוֹל וּלְפָנִים, טְמֵא וְדָאֵי, נִמְצָא מִן הַלּוֹל וְלַחוּץ, טְמֵא מִסְּפֵק,
 9 לֹא פְּלִיגֵי, לֹא דְבָרִי רַבֵּי חֵיָא וְלֹא דְבָרִי רַב קַטִּינָא, עַל שִׁיטַת רַב
 10 הוֹנָא, וְגַם אִין חוֹלְקִים זֶה עַל זֶה, שִׁיאֲמַר רַב הוֹנָא, כָּאֵן - מַה שֶׁאֲמַר
 11 רַבֵּי חֵיָא שֶׁטְמֵא הַדָּם מִדִּין וְדָאֵי, בְּשֶׁנִּמְצָא הַדָּם מִן הַלּוֹל וּלְפָנִים,
 12 כָּאֵן - וְמַה שֶׁאֲמַר רַב קַטִּינָא שֶׁטְמֵא מִדִּין סִפֵּק, בְּשֶׁנִּמְצָא הַדָּם מִן
 13 הַלּוֹל וְלַחוּץ, וְכִשְׁשִׁיטַת רַב הוֹנָא.

14 מוֹסִיפָה הַגְּמָרָא וּמְבֹרֶרֶת: אֵלָּא לְרַבֵּי פְּרִיָּה וְלְרַב יִצְחָק פְּרִיָּה
 15 דְּרַב יְהוּדָה, דְּאָמְרִי, נִמְצָא הַדָּם מִן הַלּוֹל וְלַחוּץ, סְפִיקוֹ מְהוּר, וְהוּא
 16 נִמְצָא מִן הַלּוֹל וּלְפָנִים, סְפִיקוֹ טְמֵא, הֵנִי - דְּבִרְיָהֶם שֶׁל רַבֵּי חֵיָא
 17 וְשֶׁל רַב קַטִּינָא, הַדְּנִים בְּדָם הַנִּמְצָא בְּפִרוּדוֹר, כְּמֵאֵי מְהוּרָא -
 18 בְּמַה נְעִמִידִים לְשִׁיטַתָּם, מִן הַהִכְרַח בְּשֶׁנִּמְצָא הַדָּם מִן הַלּוֹל וּלְפָנִים,
 19 שְׁהָרִי בְּנִמְצָא הַדָּם מִן הַלּוֹל וְלַחוּץ, לְדְבִרְיָהֶם, אִין טְמֵא הַדָּם אֲפִילוּ
 20 מִסְּפֵק, וְאֵם כֵּן, מִתְּיַשְׁבִּים דְּבִרְיָהֶם עִם דְּבָרֵי רַב קַטִּינָא, שְׂאֵמֵר שְׁדָם
 21 הַנִּמְצָא בְּפִרוּדוֹר טְמֵא מִסְּפֵק, שֶׁנְעִמִיד דְּבָרֵי בְּנִמְצָא מִן הַלּוֹל
 22 וּלְפָנִים, אֲבָל לִימָא פְּלִיגֵי דְּרַבֵּי חֵיָא, שְׂאֵמֵר שְׁדָם הַנִּמְצָא
 23 בְּפִרוּדוֹר טְמֵא מִדִּין וְדָאֵי, עַל דְּבִרְיָהֶם, שֶׁלִּשְׁמֵיטַתָּם, לַעֲלוֹם אִין דָּם
 24 הַנִּמְצָא בְּפִרוּדוֹר טְמֵא מִדִּין וְדָאֵי.

25 מְשִׁיבָה הַגְּמָרָא: לֹא קְשִׁיָּא מְשִׁיטַת רַבֵּי חֵיָא לְדְבִרְיָהֶם, כָּאֵן - מַה
 26 שֶׁאֲמַר רַבֵּי חֵיָא שֶׁטְמֵא הַדָּם מִדִּין וְדָאֵי, מְדוּבַר, כְּשֶׁנִּמְצָא הַדָּם
 27 בְּקִרְקַע פְּרוּדוֹר וּמִן הַלּוֹל וּלְפָנִים, שֶׁהַחֲדָר נִמְצָא בְּגוֹבַהּ הַפְּרוּדוֹר
 28 וְדָרְךָ יֵצֵאת הַדָּם מִן הַחֲדָר הִיא לְקִרְקַע הַפְּרוּדוֹר, וּמוֹדִים רַמִּי בַר
 29 שְׂמוּאֵל וְרַב יִצְחָק שְׁהוֹלְכִים אַחֵר חֻזְקַת הַלּוֹךְ הַדָּם, וְטְמֵא הַדָּם
 30 בּוּדָאֵי, וְכָאֵן - וְמַה שֶׁאֲמַרְנוּ שֶׁטְמֵא מִדִּין סִפֵּק, מְדוּבַר כְּשֶׁנִּמְצָא הַדָּם
 31 בְּגוּף פְּרוּדוֹר, שְׂכִיּוֹן שֶׁבִּאֲפוּר זֶה כְּבַר יֵצֵא הַדָּם מִדְּרָךְ הַיְלּוּכָה, שְׁדָם
 32 הַיּוֹצֵא מִן הַחֲדָר לְפִרוּדוֹר, דְּרַכּוֹ לְהִימְצָא בְּקִרְקַע וְלֹא בְּגוּף, וְדָם
 33 הַיּוֹצֵא מִן הָעֲלִיָּה, דְּרַכּוֹ לְהִימְצָא מִן הַלּוֹל וְלַחוּץ, וּבִין כֵּךְ אֵי אֲפִשֵׁר
 34 לֵילֵךְ אַחֵר חֻזְקַת דְּרָךְ הַיְלּוּכָה, לְכַךְ יֵשׁ לָנוּ לְתוֹלוֹת בְּסִפְקוֹת, אוֹ
 35 שֶׁהִגִּיעַ הַדָּם מִן הַחֲדָר וְעַל יְדֵי שֶׁהִתְהַפְּכָה עֲבַר מְקָרַע הַפְּרוּדוֹר
 36 לְגוּף, אוֹ שֶׁהִגִּיעַ מִן הָעֲלִיָּה, וְעַל יְדֵי שֶׁהוֹדְקָה לְאַחֲרִיָּה עֲבַר בְּגוּף
 37 הַפְּרוּדוֹר מִצַּד הַלּוֹל שְׂכַלְפֵי חוּץ אֶל צַד הַלּוֹל שְׂכַלְפֵי פָּנִים, וְעַל כֵּן
 38 טְמֵא הַדָּם מִסְּפֵק.

39 הַגְּמָרָא לְהֵלֵן עוֹסְקַת בְּעִנְיָן הוֹלְכִים בָּהֶם אַחֵר הָרוּב: אֲמַר רַבֵּי
 40 יוֹחָנָן, בְּשֵׁלֶשֶׁת מְקוּמוֹת הָלְכּוּ בּוֹ הַכְּמִים אַחֵר הָרוּב - בְּשֵׁלֶשָׁה
 41 מְקָרִים, שֶׁהִתְעַרְוּ בְּהֶם דְּבַר סִפֵּק, אֲמַרו חֲכָמִים שִׁישׁ לֵילֵךְ אַחֵר
 42 הָרוּב, לְתוֹלוֹת דְּבַר הַסֶּפֶק שְׁהוּא מִן הָרוּב וְלֹא מִן הַמִּיעוּט, וְעֵשְׂאוֹם
 43 לְאוֹתָם הַסִּפְקוֹת כְּוּדָאֵי, שֶׁמְחַמַּת הָרוּב דְּנוּ בָּהֶם דִּין וְדָאֵי גְּמוּר, וְיִצְאוּ
 44 מִכְּלָל סִפֵּק. וְאֵלוֹ הֵם: מְקוֹר, שְׁלִיָּא, וְהַתִּיבָה. וּמְבֹאֵרֶת הַגְּמָרָא:
 45 מְקוֹר מַהוּ, הָא דְּאָמְרִין בְּמַשְׁנָה לַעֲלוֹ (יז:), שְׂאֵם נִמְצָא דָם בְּפִרוּדוֹר,
 46 וְאִין יוֹדְעִים אִם דָּם זֶה בֵּא מִן הַמְּקוֹר (וְהַחֲדָר) וְטְמֵא, אוֹ מִן הָעֲלִיָּה
 47 וְטְהוּר, טְמֵא הַדָּם מִדִּין וְדָאֵי לְפִי 'שְׁחוּקְתוֹ מִן הַמְּקוֹר', שֶׁמְחֻזְקִים הַדָּם
 48 בְּחֻזְקָה שֶׁמִן הַמְּקוֹר הִגִּיעַ, וּמְשׁוּם שְׂרוּב דְּמִים בָּאִים מִן הַחֲדָר, וְלֹא מִן
 49 הָעֲלִיָּה וְהוֹלְכִים אַחֵר הָרוּב לַעֲשׂוֹת הַסֶּפֶק כּוּדָאֵי.

50 מִמְּשִׁיכָה הַגְּמָרָא לְבֹאֵר: שְׁלִיָּא מֵהִי, דְּתַנָּן (לְהֵלֵן כו:), הַפִּילָה הָאֵשׁה
 51 שְׁלִיָּא בְּבַיִת, אִף עַל פִּי שְׁלֵא נִרְאָה בָּהּ וְלָד הַבַּיִת מְטָא כְּדִין אַהֵל
 52 הַמַּת, וּמִטְמָא אֲדָם כּוֹלֵעַ שִׁיבוּאֵם תַּחְתּוּיָהּ בְּטוֹמֵאת מַת, וְלֹא מִטְעַם
 53 שֶׁהַשְּׁלִיָּא, עֲצֻמָּה טְמֵאָה כּוֹלֵר, אֵלָּא מְשׁוּם שְׂאֵינִין שְׁלִיָּא בְּלֹא וְלָד,
 54 וְאֵנּוּ אוֹמְרִים, וְלָד הִיָּה בְּשֵׁלֵא יוֹמַת, וְמַה שֶׁאֵינּוּ נִרְאָה הוּא מְטָא אֶת הַבַּיִת.
 55 שְׁנִימוּחַ וְנִתְעַרַב בְּשֵׁלֵא לְאַחַר שִׁיצָא מְנוּף הָאֵשׁה וְטְמֵא אֶת הַבַּיִת.
 56 רַבֵּי שְׁמַעוֹן אוֹמַר, אִף שְׂאִין שְׁלִיָּא בְּלֹא וְלָד, יֵשׁ לּוֹמַר, נְמוּק

35 שבא לחדש זאת שוב כאן במניינו, דתנן (טהרות פ"ג מ"ח) תינוק
 36 הנמצא בצד העיסה ובצק בידו, רבי מאיר מטהר את העיסה,
 37 והכמים מטמאין, וטעמם, משום שדרבנו של תינוק לטפה בידיו
 38 באשפות ששרצים מצויים שם, ועל דרך הרוב טמא התינוק, ונגע
 39 הוא בעיסה, שהרי יש בידיו בצק, וטימא אותה. ואמרין, מאי מעמא
 40 דרבי מאיר, קסבר, רוב תינוקות מטמאין ומיעוט תינוקות אין
 41 מטמאין, ועיסה זו בתוקת טהורה עומדת שהרי טהורה היתה
 42 מתחילה, סמוך מיעוטא - צרף מיעוט התינוקות שאין מטמאים
 43 לתוקת של העיסה, ואיתרע ליה רובא - והורע כח הרוב, ואין
 44 לטמא את העיסה מחמתו. ורבנן סוברין, מיעוטא כמאן דליתיה
 45 דמי - המיעוט כמי שאינו הוא, ואין להחשיבו כלל ולצרפו לחוקה,
 46 ויש כנגד הרוב, חוקה בלבד, ורובא והתוקת - ורוב כנגד חוקה, ורובא
 47 עדיף. ואמר ריש לקיש משום רבי אושעיא, דבר זה שאמרו
 48 חכמים, להחזיק סתם תינוקות בחוקת טמאים לפי שדרכם של
 49 תינוקות לטפח בשרצים ולטמא עצמם, זו היא חוקת ששורפין עליה
 50 את התרומה, כלומר, רוב גמור הוא, ולהחזיק התינוק בחוקת טמא
 51 ודאי, ואם עיסה זו שנגע בה של תרומה היא, נשרפת, כדן תרומה
 52 הטמאה ודאי. ורבי יוחנן אמר, אין זו חוקת ששורפין עליה את
 53 התרומה, שאין התינוק בחוקת טמא ודאי מחמת רוב זה, אלא ספק
 54 טמא. וטעמו של רבי יוחנן, שכנגד הרוב של תינוקות שמתפחים
 55 בשרצים, יש חוקת טהרה של העיסה, ואין הולכים אחר הרוב כנגד
 56 חוקה לעשות הספק כודאי. אם כן, מה שאמר רבי יוחנן על שלשה
 57 מקומות דווקא, אי אפשר שבא למעט מקרה כזה.
 58 מבאר הגמרא באופן אחר: אלא, בא רבי יוחנן למעוטי רובא דרבי
 59 יהודה, דתנן (להלן כ.א). הפסלת חתיכה בלא צורה, ואין זה ולה,
 60 אם יש עמה דם, מטמאה האשה מצד הדם שיצא מגופה, ואם לאו,
 61 טהורה, שאין החתיכה מצד עצמה מטמאה. רבי יהודה אומר, בין
 62 כך ובין כך, אף אם אין עמה דם, מטמאה. ואמר רב יהודה אמר
 63 שמואל, לא טימא רבי יהודה אלא בחתיכה שיש בה מראה של
 64 אחד ארבע מיני דמים הטמאים, שגדום טמא היא עשויה, אבל
 65 חתיכה שיש בה מראה של שאר דמים, שאינם מטמאים, (אם
 66 אין עמה דם) טהורה. ורבי יוחנן אמר, של ארבע מיני דמים,
 67 לדברי הכל מטמאה, ואף לרבנן, ושל שאר מיני דמים, לדברי הכל
 68 טהורה, ואף לרבי יהודה. לא נחקו אלא כשהפילה חתיכה

1 והפילה, ואינה יודעת מזה הפילה, אם וולד או רוח. מביאה קרבן
 2 לידה, עולה וחטאת, ונאכל עוף החטאת לכהנים. ואין חוששים שמא
 3 אינו וולד ואך על הספק מביאה קרבנה, ואם כן איך לאכלו שמא של
 4 חולין הוא, ואין מליקה מתירתו באכילה אלא שחטה, והרי הוא
 5 כנבלה, שכן הלך אחר רוב נשים, ורוב נשים, ולד מעליא ילדן -
 6 ולד גמור יולדות, ואשה זו מן הרוב היא, ודן ודאי יולדת יש לה.
 7 מתרצת הגמרא: יאמר רבי יוחנן, מתניתין קאמרין - לגבי מקרים
 8 שנאמרו במשנה (או ברייתא) אמרתי, שמעתתא לא קאמרין -
 9 לגבי מקרים שנאמרו בממרא של אמוראים לא אמרתי, ורבי יהושע
 10 בן לוי אמורא הוא.
 11 מקשה הגמרא: והא כי אתא רבין - והרי כשהגיע רבין מארץ
 12 ישראל לבלב לאמר, מתיב רבי יוסי בר רבי חנינא על רבי יהושע
 13 בן לוי מברייתא העוסקת באשה טועה, שאינה יודעת מתי ילדה,
 14 ואין יודעים ממתי ועד מתי יש לה למנות ימי טומאתה, ואימתי
 15 מתחילים ימי טהרה שלה, ולא ידענא מאי הויביתיה, שאין קושייתו
 16 קושיא. ומבאר הגמרא בדבריו: מאי לאו, לא תיובתא - אין
 17 פירכא מדברי הברייתא לרבי יהושע בן לוי, אלא סיעתא יש
 18 לדבריו, שהולכים אחר רוב יולדות לומר שודאי ילדה ולד ראוי והרי
 19 היא בחוקת יולדת. ואם כן, יש ברייתא הסוברת כדבריו, ודבריו הם
 20 מדברי ברייתא, ויש ארבעה מקומות בטומאת אשה בדברי משנה או
 21 ברייתא שהולכים בהם אחר הרוב, וקשה לרבי יוחנן מדוע לא הזכיר
 22 אלא שלשה.
 23 מתרצת הגמרא: לא - אין ראייה מדברי רבין שיש ברייתא כרבי
 24 יהושע בן לוי, דלמא, לא תיובתא ולא סיעתא - אין פירכא מדברי
 25 הברייתא לדבריו וגם אין ראייה לדבריו, וכיון שכך, אין דברי רבי
 26 יהושע בן לוי אלא מימרא, ולכן לא הזכירם רבי יוחנן.
 27 רבי יוחנן מנה שלשה מקומות שהולכים בהם אחר הרוב, ומשמע
 28 ממניינו, שבא למעט מקרים שאין הולכים בהם אחר הרוב. מבררת
 29 הגמרא: למעוטי מאי, אלימא למעוטי - אם נאמר שבא למעט
 30 במניניו מקרה (בטומאת אשה) של רובא דאיבא חוקה פהדיה -
 31 רוב שיש כנגדו חוקה, שמרעה החוקה כח הרוב, ולא שרפינן עליה
 32 את התרומה - שאין שורפים על פי רוב זה את התרומה שנטמאה,
 33 שאין בכוחו לעשות הספק כודאי, והא אמרה רבי יוחנן תדא זימנא,
 34 שאין הולכים בטומאה אחר רוב שיש כנגדו חוקה, ואי אפשר לומר

המשך ביאור למסכת נדה ליום שלישי עמ' א

21 ימי עונתה, אלא שלא הגיע שעת וסתה (הזמן שרגילה לראות בו)
 22 בשעה שהיה בעלה בדרך, אבל אם הגיע שעת וסתה כשהיה בדרך,
 23 אזי כשבא מן הדרך הרי היא אסורה לו, שחוקה שהוסת באה בזמנה
 24 הקבוע.
 25 מבאר הגמרא: קסבר - רב הונא סבר וסתות דאורייתא - אותה
 26 בדיקה שהצריכה לאשה לבדוק עצמה בשעת וסתה היא
 27 מדאורייתא, ואם לא בדקה עצמה הלכה למשה מסיני שהיא טמאה
 28 מספק.
 29 הגמרא מביאה דעה חולקת: רבה בר רב הונא אמר, אפילו הגיע
 30 שעת וסתה בשעה שהיה בעלה בדרך, נמי מותרת - גם באופן זה
 31 מותרת לבעלה בלא בדיקה, שבחוקת טהרה היא.
 32 מבאר הגמרא: קסבר רבה בר רב חנה, וסתות דרבנן - חיוב
 33 בדיקה בשעת וסתה אינה אלא תקנת חכמים, אבל מן התורה אינה
 34 צריכה לחשוש שמא איתה, וכיון שחיוב הבדיקה הוא רק מדרבנן,
 35 כל שלא היה בעלה בעיר ביום וסתה ואין יודע אם בדקה עצמה ביום
 36 וסתה או לא, אין מסתפקים על טהרתה, אלא מחזיקים אותה בחוקת
 37 טהרה.
 38 הגמרא מביאה גירסא אחרת במחלוקת האמוראים: רב אשי מתני
 39 קבי - שנה כך את דברי האמוראים, אמר רב הונא,

1 טהרה, שמא הרגישה ולא בדקה עצמה, ולכן אינה יודעת שטמאה
 2 היא, קא משמע לן - משמענו התנא במשנתנו שאין הדבר כן, אלא
 3 אף הבא מן הדרך אשתו בחוקת טהרה, ואינה צריכה בדיקה קודם
 4 תשמיש.
 5 הגמרא מגבילה את החוקה האמורה במשנתנו: אמר ריש לקיש
 6 משום רבי יהודה נשיאה, והוא שבא בעלה מן הדרך ומצאה בתוך
 7 ימי עונתה - עונת רוב נשים, והיינו בתוך שלושים יום לראייתה
 8 הקודמת, אבל אם כבר עברו שלושים יום, אינה בחוקת טהרה.
 9 רב הונא מוסיף הגבלה נוספת: אמר רב הונא, לא שנו שכל אשה
 10 בחוקת טהרה, כל שמצאה בעלה בתוך ימי עונתה, אלא באשה
 11 שאין לה וסת קבוע לראיית דם, אבל יש לה וסת קבוע, אסור
 12 בעלה לשמש עמה בלא בדיקה.
 13 תמזה הגמרא: כלפי לוי - להדין פונה דבר זה, והלא אדרבה,
 14 איפכא מקתברא - ההיפך הוא המסתבר, שאם אין לה וסת אינה
 15 בחוקת טהרה, משום דאימא תואי - שבכל זמן יש לומר שמא ראתה
 16 דם ונטמאה, אבל יש לה וסת, וסת קביע לה - קבוע הזמן שרואה,
 17 וכל שלא הגיע זמן זה אין לחשוש שמא ראתה, ובחוקת טהרה היא.
 18 הגמרא מתקנת את דברי רב הונא: אלא אי איתמר הכי איתמר -
 19 אלא מה שנאמר בשם רב הונא. בעל כרחך שכך נאמר, אמר רב
 20 הונא, לא שנו שכל אשה בחוקת טהרה לבעלה כל שמצאה בתוך